

Ziua a treia a creației

- Părinte profesor, așteptăm cu nerăbdare să aflăm ce ne spune Sfânta Scriptură despre a treia zi a facerii lumii, spuse entuziasmat Damian.

- Cred că sunteți nerăbdători să aflați, pentru că minunea *creării lumii din nimic* ne uimește pe toți cei care credem în atotputernicia și nesfârșita bunătate a lui Dumnezeu. După crearea bolții cerești în ziua a doua, Dumnezeu a creat vegetația în toată diversitatea ei, după cum citim mai departe în Sfânta Scriptură: «*Și a zis Dumnezeu: "Să se adune apele cele de sub cer la un loc și să se arate uscatul!" Și a fost așa. Și s-au adunat apele cele de sub cer la locurile lor și s-a arătat uscatul. Uscatul-l-a numit Dumnezeu pământ, iar adunarea apelor a numit-o mări. Și a văzut Dumnezeu că este bine.*» Sfinții Părinți spun că poruncile pe care Dumnezeu le-a dat în zilele Facerii au devenit legi ale firii. Din ziua întâi începe succesiunea zilelor și nopților, iar din a treia zi apele își încep neconținuta lor mișcare. Astfel, Sfântul Ambrozio scrie: "firea apelor a primit poruncă să curgă, și apele

niciodată nu obosesc", pentru că se află într-un neconținut circuit (circuitul apei în natură). Iar în ceea ce privește uscatul, sfântul spune că: "S-a rânduit mai dinainte, pe cât se pare, ca pământul să fie uscat de mâna lui Dumnezeu, iar nu de către soare, căci, în fapt, pământul s-a uscat înainte de a fi creat soarele. Pentru aceea și Psalmistul David a deosebit marea de uscat, vorbind de Domnul Dumnezeu: "*Că a lui este marea, El a făcut-o, și mâinile Lui au plăsmuit uscatul (Psalmi 94, 5).*"

- Acest lucru ne arată încă o dată, spuse gânditoare Sofiana, că Dumnezeu S-a îngrijit de creația Sa și nu a lăsat nimic la voia întâmplării așa după cum greșit afirmă unele teorii "științifice".

- Întocmai, copii! Dumnezeu le-a făcut pe toate bune, potrivit atotînțelepciunii Sale. Dar să vedem ce ne spune mai departe Sfânta Scriptură: «*Apoi a zis Dumnezeu: "Să dea pământul din sine verdeață: iarbă, cu sămânță într-însa, după felul și asemănarea ei, și pomi roditori, care să dea rod cu sămânță în sine, după fel, pe pământ!" Și a*

fost așa. Pământul a dat din sine verdeață: iarbă, care face sămânță, după felul și după asemănarea ei, și pomi roditori, cu sămânță, după fel, pe pământ. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua a treia.» Începând cu ziua a treia are loc armonizarea pământului care era "netocmit și gol". Nu știm cum s-a făcut aceasta, fiindcă e o taină a lui Dumnezeu pe care mintea nu o poate cuprinde, iar procesele de apariție și dezvoltare ale lumii vii nu se potrivesc cu ceea ce spune știința din zilele noastre.

- ÎNSEAMNĂ CĂ ȘTIINȚA OMENEASCĂ NELUMINATĂ DE CREDINȚĂ POATE GREȘI? Întrebă nedumerit Toma.

- Așa este! Știința nu poate explica totul, ci doar anumite aspecte ale lumii. Doar unită cu credința în Dumnezeu știința poate lărgi mult orizontul cunoașterii umane.

- Știința ne spune că la început a existat un singur continent numit Pangeea, interveni Andreea.

- Iar la biologie am învățat că plantele au evoluat unele din altele, adăugă Mihai.

- Ca oameni luminați de credința curată în Dumnezeu, Sfinții Părinți spun că iarba și pomii roditori au apărut din pământ, nu din ape. Plantele au apărut dintr-o dată, la maturitate, cu sămânță în ele, fiecare după soiurile lor, nefiind derivate una din alta, ci fiecare apare independent, într-o bogăție și o

complexitate uluitoare. Sfântul Ioan Gură de Aur spune că Dumnezeu a rânduit anume lucrurile astfel pentru ca oamenii să nu pună creșterea și diversificarea plantelor pe seama soarelui, care nu fusese încă creat, sau a altor procese, ci pe seama lui Însuși.

- Părinte profesor, interveni Nectarie, înțeleg acum că numai Dumnezeu a făcut posibilă existența acestui pământ minunat pe care trăim.

- Așa este, Nectarie! Însă acum trăim într-o lume în care oamenii nu îl mai consideră pe Dumnezeu Creatorul lumii, deoarece cred că au descoperit cu microscopul și cu telescopul cum funcționează lumea și cred aproape în totalitate în "cuceririle științei". Dacă am avea credință, am spune cu uimire și recunoștință: "*Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile Tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale!...*"

- Într-adevăr, noi trebuie să-I fim recunoscători pentru toate frumusețile naturii create pentru noi, oamenii, pentru verdeața și proștețimea lumii vegetale care ne încântă zi de zi.

- Eu cred, copii, că toți ne putem arăta recunoștința față de Părintele Cereș și având mare grijă să păstrăm natura curată așa cum El Însuși ne-a încredințat-o spre bucuria noastră!

Preot Vasile Gherasim,
Capu Codrului

